

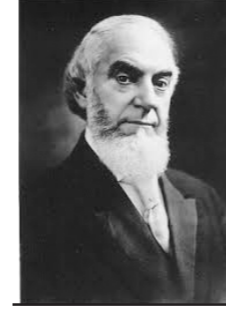
இன்னொரு சமயத்தில் அவர் கூறியதாவது: “நீங்கள் மனுஷ குமாரனுடைய மாம்சத்தைப் புசியாமலும், அவருடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணாமலும் இருந்தால் உங்களுக்குள்ளே ஜீவனில்லை.” (யோவா, 6:53) இது இயற்கையாக அமையப்பெற்ற ஜீவன் – அவர்களுக்குள்ளாகவே இருக்கும் ஜீவன். இந்த ஜீவனுக்கும் சாதாரண ஜீவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்றால், முன்னானது சுதந்தரித்துக் கொண்டது, பின்னானது வைத்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எல்லா தேவ தூதர்களும், யாரும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு அழியாத, நித்திய ஜீவனை பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவன் தீர்மானித்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ள முடியும், ஆனால் அது காலம் குறிக்கப்பட்ட ஜீவனில்லை. ஆனால் தேவதூதர்களின் ஜீவன் எப்படி காப்பாற்றப்படுகிறது என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் அவர்களும் மரிப்பார்கள் என்று வேத வசனங்கள் கூறுவதால் அவர்கள் அழியாமையை பெற்றிருக்கவில்லை என்று நிரூபணமாகிறது.

எச்சரிக்கையான ஒரு வார்த்தை

நாம் பேசும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக பேச வேண்டும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சபை மட்டும்தான் அழியாமையை சுதந்தரித்துக் கொள்ளும் என்று நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம் என்று நாம் பெரும்பாலான ஜனங்களிடம் கூறுவோமானால், அவர்கள் நமது போதனையை தவறாக புரிந்துகொண்டு மனுக்குலத்தில் உள்ள மற்ற அனைவரும் மிருகங்களைப் போல் அழிந்துபோவார்கள் என்று எண்ணுவார்கள். ஆகவே நமது கருத்தை சரியாக புரிந்துகொள்ளும்படி நாம் ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். நித்திய ஜீவன் என்பது தொடர்ந்து இருக்கச் செய்ய வேண்டிய ஒரு ஜீவன், ஆனால் அழியாமையை என்பது தெய்வீக நிலைக்குரிய ஜீவன், அதை நாம் தொடர்ந்து இருக்கச் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை.

இயேசு கூறுகிறதாவது: “நான் அவைகளுக்கு ஜீவன் உண்டாயிருக்கவும், அது பரிபூரணப்படவும் வந்தேன்.” (யோவா. 10:10) ஆதாம் இழந்த ஜீவன் இதுதான். நித்திய ஜீவன் என்று சொல்லும்போது அது என்றென்றைக்கும் இருக்கும் ஜீவன் ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு – ஒரு வருடத்திற்கோ அல்லது ஒரு லட்சம் வருடத்திற்கோ – கொடுக்கப்பட்ட ஜீவன் இல்லை. ஆனால் பறிக்கப்படாதவரை அது என்றென்றைக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜீவன். நமது ஆண்டவர் வேத வாக்கியங்களில் இரண்டுவித வகுப்பாரைக் குறித்து குறிப்பிடுகிறார். தொடர்ந்து இருக்கச்செய்ய வேண்டிய என்றென்றைக்குமான ஜீவனைப் பெறுகிற கீழ்ப்படிதலுள்ள உலகத்தார் மற்றும் கிறிஸ்துவோடுகூட தெய்வீக சபாவத்தில் பங்குபெறுகிற சபை. சபைக்கு கொடுக்கக்கூடிய ஜீவன் சுதந்தரிக்கப்படுவது, முற்றிலும் அபரிமிதமானது, தொடர்ந்து இருக்கப் பண்ணவேண்டிய அவசியமில்லாதது.

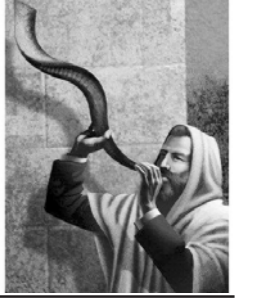
இந்த வாக்குத்தத்தத்தான், அவர் நமக்கு கொடுக்கிற வாக்குத்தத்தம். கனம், மகிமை, சாகாமைக்கு நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த வேண்டுமானால், உண்மையில் அதிகப்படியான ஜாக்கிரதையை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும். பரிசை பெறுபவர்கள் தேவன் கொடுக்கக்கூடிய மகாபெரிய ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள். நமக்கான, தேவனுடைய மகாபெரிய வாக்குத்தத்தங்களை உணர்ந்து கொள்ள நாம் செய்ய வேண்டியது இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். தேவன் இந்த உடன்படிக்கையில் அவரது பங்கை நிறைவேற்ற விருப்பம் உள்ளவராகவும், தகுதியுள்ளவராகவும் இருக்கும்போது, நாம் நமது பங்கை நிறைவேற்ற, உறுதிப்படுத்த ஒவ்வொரு நியாயமான வழியிலும் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

R5603

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879-1916 ஈ-பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்
மலர்-1. இதழ்-1. ஜனவரி-மார்ச் 2015

Righteous and Unrighteous Anger

நீதியான கோபமும் அநீதியான கோபமும்

“அன்பு சினமடையாது” 1 கொரி. 13:5

இந்த தலைப்பு வசனம் எழுதப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தில் அப். பவுல், அன்பு என்கிற குணத்தை அப்பியாசப்படுத்தி, அபிவிருத்தி பண்ணுவது மிக முக்கிய தேவை என்று கூறுகிறார். இந்த அன்பு என்கிற குணம் இல்லாமல் நாம் எதை அடைந்தாலும் நாம் தேவனுடைய பார்வையில் ஒன்றுமில்லை. அன்பு சினமடையாது என்று இந்த வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார், சினமடையாது என்கிற வார்த்தையை பவுல் இங்கு ஒரு வித்தியாசமான பொருளில் பயன்படுத்துகிறார். “அன்புக்கும் நற்கிரியைகளுக்கும் நாம் ஏவப்படும்படிக்கு ஒருவரையொருவர் கவனிக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறார். (எபி. 10:24) இந்த வசனம் நற்கிரியைகளை தூண்டவும், மற்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்தவும், நீதியின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த பழகவும் போதிக்கிறது. எனினும் இன்றைய பாடத்தின் சிந்தனை கோபமுட்டுதல் ஆகும். அன்பு சீக்கிரத்தில் சினமடையாது, நீடிய பொறுமையை கடைபிடிக்கும்.

சினமடைதல் அன்பின் குணமல்ல என்று நாம் சொல்லலாம். நீதியான கோபம் – நீதியின் கொள்கை மேல் உள்ள அன்பினால் பொறுப்புடன் கூடிய கோபம் – அன்புடன் ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. “தேவன் அன்பாக இருக்கிறார்” என்றும் “அவர் பாவியின் மேல் அனுதினமும் சினங்கொள்கிறார்” என்றும் வேதம் கூறுகிறது. அவரது கோபம் பாவத்திற்கு எதிராக நீதியாக கொண்டுள்ள கோபமாகும்.

தேவனுடைய நீதியான கோபம்

நமக்கு முன் உதாரணமாக தேவனைப் பார்க்கும்போது மனித உயிரினங்களின் மேல் அவரது அன்பு வெளிப்படுத்தப்பட்டதையே நாம் காண்கிறோம். தூதர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை கொடுத்திருந்த அதே தேவ அன்பே மனுக்குலத்திற்கும் ஏதேன் தோட்டத்தில் அவர்களுக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும், நித்திய ஜீவனையும் கொடுத்திருக்கிறது. பாவம் வந்தபோது, அன்பு பின்வாங்குகிறது. வேறுவிதமாக

சொல்வோமேயானால், தேவனுடைய விசேஷித்த குணமாகிய நீதி அங்கே வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பாவத்திற்காக மனுக்குலத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த தண்டனை நல்லதாக இருந்தது. ஏனெனில் உலகத் தோற்ற முதல் தேவன் மனிதனின் விழுதலை முன்னறிந்து அவனது மீட்பை விலைக்கிரயமாக வாங்கியிருந்தார். மரண தண்டனையில் கூட மனிதன் மே-ருந்த தேவனுடைய அன்பு உறுதியாயிருந்தது, ஆனால் தேவன் பாவத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறார். அவரது கட்டளை மீறப்பட்டபோது, அன்பு அல்லது அன்பின் உருவாயிருக்கிற அவர் நீதியான கோபத்திற்கு தூண்டப்பட்டார்.

இதுபோலவே தேவனுடைய தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்களாகிய யூதர்களுக்கு விரோதமாக அவரது நீதியான கோபம் தூண்டப்பட்டது. எரேமியாவிடம் அவர் கூறியதாவது: “அவர்கள் எனக்கு கோபமுண்டாக்கினது என்ன?” (எரே. 8:19) தேவனுடைய கோபத்தை குறித்து அநேக வேத வசனங்கள் கூறுகின்றன. அந்தக்கோபம் பாவத்திற்கு எதிராக எப்பொழுதும் எரிகிறதாயிருக்கிறது. அது ஆறாயிர வருட காலமாக உலகின்மேல் இருந்துவருகிறது. மரண தண்டனைக்குள்ளான உலகத்திற்கு எதிரான இந்த கோபத்தினால் தேவ அன்பு எந்த வகையிலும் பங்கப்படவில்லை. ஆகையால் அன்பானது நீதியாக கோபத்திற்கு தூண்டப்படக்கூடும். நீதிக்கு முழுமையாக இசைந்திராத இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளுக்கு, நீதியை தமது சிங்காசனத்திற்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ள தேவன் இடங்கொடுக்கிறதில்லை, ஆனாலும் தண்டனைக்குட்பட்ட இந்த மனுக்குலத்தின் விடுதலைக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார். தேவனுடைய அன்பு அவரது விழுந்துபோன சிருஷ்டிகளுக்காக இந்த ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறது.

தேவ அன்பு கொஞ்ச காலம் நிறுத்திவைக்கப்பட்டது

ஆனால் அன்பானது சுலபமாகவோ, அநீதியாகவோ

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ. C.T. ரசல் அவர்களின் ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியிடுபவர்:

சகோ. R. செல்வராஜ், சென்னை வேதமாணவர் சபை,

எண்: 22, முதல் தெரு, ராஜீவ் நகர், காலடிப்பேட்டை, திருவொற்றியூர்,

சென்னை- 600 019. கைபேசி: 97909 00030. மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

கோபமூட்டப்படுவதில்லை. ஆதிபிதாவாகிய ஆதாமினால் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்ட கிரியையே தேவ கோபத்தை தூண்டியது. தாயாகிய ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டதால் உலகம் தண்டனைக்குள் வரவில்லை. முழு அறிவோடு செய்யப்பட்ட ஆதாமின் பாவமே, தேவ கோபத்தை வரவழைத்து மனுக்குலத்திற்கு மரண தண்டனையை பெற்றுத் தந்தது. இந்த ஆறாயிர வருட பாவ காலத்தில் தேவனுடைய அன்பு கொஞ்ச காலம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது, சொல்லப்போனால் பின்வாங்க தூண்டப்பட்டது.

ஆனால் இந்த காலத்தில் தேவனுடைய குணலட்சணங்கள் மாறவில்லை. மனிதன் விழுந்துபோனதி—ருந்து இருக்கும் கொடுமான நிலைமைக்கு தேவன் காரணமல்ல, தேவனிடத்தில் இருக்கும் அன்போ, நீதியோ பாவத்தை அங்கீகரிக்கவில்லை, “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.” (ரோம. 6:23) மரணத்துடன் அதன் இயற்கையான பலனாக செல்கின்ற ஒவ்வொன்றும் அந்த தண்டனையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. தம்முடைய வல்லமையால் மனுக்குலத்தின் நன்மைக்காக இவையெல்லாம் நீக்கப்படும் என்பதை அறிந்தே தேவன் இந்த நிலைமைகளை அனுமதித்திருக்கிறார். பாவம் இந்த பூமியின்மேல் கொண்டு வந்த கேடு நாசத்திற்கு தேவனுடைய பெரிய எதிராளியே காரணமாக இருக்கிறான். மனுக்குலத்திற்கு நன்மையுண்டாகும் பொருட்டு நீதியின் மகா எதிராளியாகிய சாத்தானை தேவன் நசுக்குவார். (எபி. 2:14)

குறித்த காலம் வரும்போது, கொஞ்சகாலம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த தேவனுடைய அன்பு மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும். மனுக்குலத்திற்கு மீட்பராக தமது ஒரே பேறான குமாரனை சுமார் இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு அனுப்பியபோது அன்பு வெளிப்பட்டது. அவர் பூமிக்கு வந்து அவரது ஜீவனை மனித பாவத்திற்கு மனமுடவந்து கொடுத்தார். தேவனுடைய குமாரனுக்கு மணவாட்டியாகும்படி ஒரு வகுப்பாருக்கு, சபையை கூட்டிச் சேர்க்க அழைப்பு சென்றது. இந்த வகுப்பார் தான் ஆதாமின் சந்ததியை இரட்சிக்கும் வேலையில் அவருடன் இருப்பார்கள். இந்த கவிசேஷ யுகத்தில், இந்த சபை கூட்டி சேர்க்கப்பட்டு, குறித்த காலத்தில் ராஜ்ய மகிமையில் உயர்த்தப்படும். பிறகு தேவனுடைய அன்பு மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படும். தேவனுடைய நிபந்தனைகளின் கீழ் ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள விருப்பம் உள்ள மானிடர் அனைவரையும் தேவனுடைய ராஜ்யம், பாவம், சீரழிவு மற்றும் மரணத்தி—ருந்து ஆண்டவருடைய மகிமை மற்றும் ஒளியினிடத்திற்கு வழிநடத்தும்.

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் விசேஷித்த ஆபத்து

இப்போது வெகு சீக்கிரத்தில் வரயிருக்கிற

மகா பெரிய இரட்சிப்பின் வேலைக்கு நாம் உண்மையிலேயே தகுதியுள்ளவர்களாயிருக்கும்படி தேவனுடைய பிள்ளைகளாக நாம் எப்படி ஆவலுள்ளவர்களாய் விழிந்திருந்து ஜெபிக்க வேண்டும்! நம்மிடத்தில் அன்பு போதுமான அளவு பலமுள்ளதாக இல்லாதிருக்கும் ஆபத்து இருக்கிறது. வீழ்ச்சியின் காரணத்தினால் பாவம் மற்றும் சுயநலம் ஆகியவை உலகத்தில் பிரதானமான செல்வாக்காக இருக்கும்படி வந்திருக்கிறது. இவை ஆறாயிரம் வருடங்களாக கிரியை செய்து, மனிதனை அன்பு, இரக்கம், சகோதர அன்பு, நீடிய பொறுமை ஆகியவைகளில் மிகவும் குறைவுள்ளவனாக ஆக்கியிருக்கிறது. இப்பொழுது கோபம், பொறாமை, பகைகள், சண்டைகள் ஆகியவைகளில் அன்பைக் காட்டிலும் அதிக முன்னேற்றம் உடையதாக இருக்கிறது. தேவன் நம்மை தம்முடைய குடும்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது நமக்கு தேவையான முதலாவது குணம் அன்பு என்று கூறுகிறார். அன்பு நமது இருதயத்திலும், சிந்தனையிலும் வளர வேண்டும், மேலும் அது நமது சிந்தனை, வார்த்தைகள் மற்றும் கிரியைகளில் ஊடுருவ வேண்டும்.

விழுந்துபோன நமது சரீரம், காணக்கூடாத “ஆகாயத்து அதிகார பிரபுவின் ” உதவியுடன் இந்த தேவையான நிலையை அடைவதை தடுக்கும்படி முயற்சி செய்யும். மேலும் இதை அடைந்த பிறகு, புது சிருஷ்டியாகிய நாம் இந்த நிலையி—ருந்து பின்வாங்க அதிகமான அழுத்தம் நமக்கு சில சமயங்களில் கொடுக்கப்படும். அவ்வப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகள் மற்ற சகோதரர்களோடு கூட தங்களது ஆவிக்குரிய நலத்திற்கும், ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கும் கூட ஆபத்து வருகிற அனுபவத்தைப் பெறுகிறார்கள். அந்தகார சக்திகள் அவர்களது உணர்வுகளையும், மன எழுச்சிகளையும் தாக்கி அவர்களது ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையி—ருந்து வழிவிலக வைக்க முயற்சிக்கின்றன. அவன் தன் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் ஆபத்தான கட்டத்திற்கு வருகிறான். அவன் முன்னேறவோ அல்லது பின்வாங்கவோ வேண்டும். அவனால் அங்கேயே நிற்க இயலாது. போராட்டம் அங்கே நடக்கிறது. இந்த கடுமையான சோதனை ஒரு படிக்கல்லாக இருந்து அவனை தேவனிடம் நெருங்க வைக்குமா அல்லது அது ஒரு தடுக்க—ன் கல்லாக இருந்து கவிழ்த்துவிடுமா?

இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான வேளையில் ஜெபம் ஒன்றே புக—டம். தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மனோதிடத்தை சோதிப்பதற்கே இந்த சோதனைகளை தேவன் அனுமதிக்கிறார். அனுசூலமற்ற வெளிச்சத்தில் அன்பான சகோதர, சகோதரியைப் போல இந்த காரியத்தை எதிராளியானவன் நமது போராட்டமான உள்ளத்திற்கு

நீதிமான்களும் அநீதிமான்களுமாகிய மரித்தோர் (நீ தி ம ன் க ள ா க் க ப் ப ட்ட வ ர் க ளும் , நீதிமான்களாக்கப்படாதவர்களும்) உயிர்த்தெழுந்திருப்பது உண்டு என்று அவர் காண்பித்தார். கடைசி நாளாகிய, ஏழாம் நாளின் ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் அவர்களை உயிரோடே எழுப்புவார். இந்த காலத்தில்தான் மேசியாவின் ராஜ்யம் உலகமெங்கும் வியாபித்து ஆசீர்வதிக்கும். நீண்ட காலமாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த ஆபிரகாமின் வித்தாகிய கிறிஸ்துவும் அவரது சபையாரும் பூமியின் சகல வம்சங்களையும் ஆசீர்வதிப்பார்கள்.

சபைக்கு கொடுக்கப்பட்ட விசேஷித்த சலுகைகள்

நமது தலைப்பு வசனம் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாரை மட்டும் குறிப்பிடுகிறது. இது உலகத்தை சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. “இது அவர் நமக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம்.” (1 யோவா. 2:25) இந்த வாக்குத்தத்தம் நமக்கானதாகும், மற்றவர்களுக்கல்ல, பொதுவான நியமனத்தின்படியே உலகிற்கு சகல வாக்குத்தத்தங்களும் செய்யப்பட்டன. உலகமனைத்தும் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. வரக்கூடிய இந்த ஆசீர்வாதம், நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். தேவன், எல்லாம் தம்முடைய குமாரனை சார்ந்திருக்கும்படி செய்திருக்கிறார். “குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன்”— மற்றவர்களல்ல. எனவே விசுவாசிகள் மட்டுமே இப்போது ஜீவனை பெற்றுக்கொள்வார்கள். இது முழுமையான அர்த்தத்தில் சொல்லப்படவில்லை. இப்போது இந்த ஜீவனின் ஆரம்பத்தான், உயிர்த்தெழுத—ல்தான் முழுமையடையும், உலகிற்கு இப்போது ஜீவனில்லை, தேவனுடைய ஏற்பாடு மூலமேயன்றி, வேறெதினாலும் அவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெறமுடியாது.

இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிறவர்கள்தான் மணவாட்டியாகிய சபை வகுப்பார். அவர்கள் விசேஷித்த சலுகை பெற்ற வகுப்பார். அவர்கள் அழியாத ஜீவனுக்குள் வருகிறார்கள். உலகிற்கும் வாக்குத்தத்தம் உண்டு, ஆனால் மனுக்குலத்திற்கான இந்த வாக்குத்தத்தத்தை விசுவாசிகள் மட்டுமே அறிவார்கள். சகலரும் நித்திய ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ளாதக்கதான சந்தர்ப்பத்தைப் பெறுவார்கள். தேவன் ஒரு சோதனை நாளாகிய ஒரு நியாயத் தீர்ப்பின் நாளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். அந்த காலத்திலே சத்தியத்தைக்

குறித்த அறிவுக்கு மனமக்கள் கொண்டுவரப்படுவார்கள். அவருடைய நிபந்தனைகளை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, நித்திய ஜீவனை அடைவார்கள்.

தேவன் இப்பொழுது சபை தெய்வீக சபாவத்தை பெறும்படி செய்வது போல, உலகத்தார் மாம்சீக சபாவத்தில் நித்திய ஜீவனை அடையும்படி செய்வார். அர்ப்பணம் செய்துக்கொண்ட தேவனுடைய ஜனங்கள் “நமக்கு” என்கிற வகுப்பாராகும்படி கஷ்டப்பட்டு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.” இந்த பதம் (“நமக்கு”), சீஷராகி, ராஜ்யத்திற்குரிய கனமும், மகிமையும் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று விசுவாசிக்கிறவர்களுக்கும், அப்படி விசுவாசித்து, தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்து கிறிஸ்துவினுடைய அடிச்சுவட்டில் தங்கள் மரண பரியந்தம் நடக்கிறவர்களுக்கே உரியது.

இந்த “நமக்கு” என்கிற வகுப்பார், ஆவிக்குரிய ஆசாரியர்களை மாத்திரமல்ல, ஆவிக்குரிய லேவியர்களையும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறது. இரண்டு வகுப்பாரும், அழியாத ஜீவனாகிய நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொண்டாலும், தங்களை “முற்றும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக ” நிரூபிப்பவர்கள் மட்டுமே “ஜீவ கிரீடத்தை” (அழியாமையை) பெற்றுக்கொள்வார்கள். இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் மிக ஜாக்கிரதையாக நடக்கிறவர்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த வாக்குத்தத்தத்தை வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இப்படிப்பட்ட வகுப்பார் அவருடன் உடன் சதந்தரராகவும், அவரோடு சிங்காசனத்திலே உட்காருகிறவர்களாகவும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். (வெளி. 3:21)

ஒரு சமயத்தில் நமது ஆண்டவர் யூதர்களிடம் கூறியதாவது: “பிதாவானவர் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராய் இருக்கிறது போல, குமாரனும் தம்மில்தாமே ஜீவனுடையவராய் இருப்பதற்கு அருள் செய்திருக்கிறார்.” (யோவா. 5:26) இந்தக் கூற்றில் அவர் சந்தேகத்துக்கிடமின்றி அழியாமையைக் குறித்து கூறியிருக்கிறார். பிதா அழியாத ஜீவனை அளித்திருக்கிறார். இந்த அழியாத ஜீவனுக்குரிய வாக்குத்தத்தத்தை நமது ஆண்டவர் அவரது பூமிக்குரிய ஊழிய காலத்தில் பெற்றிருந்தாலும், உண்மையிலேயே அதை அவர் உயிர்த்தெழுத—ல்தான் பெற்றுக்கொண்டார். இதே வாக்குத்தத்தமே அவரது சரீரமாகிய சபைக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (யோவா. 10:27,28)

இயேசுவின் போதனைகளின் கருத்து

இயேசு வந்தபோது நித்தியஜீவன், அழியாத ஜீவன் என்ற வார்த்தைகளை கூறினார். இயேசு கிறிஸ்து “ஜீவனையும், அழியாமையையும் சவிசேஷத்தினாலே வெளியரங்கமாக்கினார்” என்று பரி. பவுல் கூறுகிறார். (2 தீமோ. 1:10) நமது இரட்சகர் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்த இவைகள் இதற்கு முன் காணப்படவில்லை. தேவனுடைய திட்டத்தைக் குறித்தத் தகவல் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் கூட, ஆனால் ஒவ்வொன்றும் இதற்கு மாறாக இருந்தது, ஏதேனில் தேவன் அளித்த மரண தண்டனை, நித்திய ஜீவனைக் குறித்த சகல நம்பிக்கைகளையும் சாத்தியம் ஆகாமல் செய்வது போல காணப்படுகிறது. பாவம், மரணம் என்கிற சாபத்தி—ருந்து ஒரு நாள் விடுவிக்கப்படும் என்ற தெளிவில்லாமல் தேவன் கூறியிருந்தாலும், இது எப்படி நிறைவேறும் என்று யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை; இன்னும் நீதியானதாக இருக்கிற மரண தண்டனையி—ருந்து தேவன் எப்படி இரட்சிப்பார் என்பதை யாராலும் சொல்ல முடியவில்லை.

ஆனால் இயேசு வந்தபோது, இந்த முழு விஷயத்தையும் வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்தார். தேவ கிருபையால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த அவரது இரட்சிப்பின் வேலை, தெய்வீக நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்கிற அனைவருக்கும் கடைசியாக நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்படும் என்பதைக் காண்பித்தார். அவர் அழியாமையையும் வெளியரங்கமாக்கினார். தேவன் உலக மக்களுக்கு கொடுக்க தீர்மானித்திருந்த நித்திய ஜீவனை மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிற உண்மையுள்ள பின்னடியார்களுக்கு ஒரு மேன்மையான ஜீவனாகிய அழியாமையை கொடுக்க தீர்மானித்திருந்ததையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். ஆகவே இதற்கு முன் நினைத்துப் பார்த்திராத ஒரு புதிய எண்ணத்தை வெளியரங்கமாக்கினார்.

நித்திய ஜீவனையும், அழியாமையையும் குறித்த நமது ஆண்டவரின் கூற்று, அவரது அப்போஸ்தலர்களது கூற்றைக்காட்டிலும் அவ்வளவு தெளிவாக இல்லை. இந்த அப்போஸ்தலர்கள் பேசும்போது விசேஷித்த விதமாக வழிநடத்தப்படுவார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தம் கொடுக்கப்பட்டதை நாங்கள் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அவர்கள் பூமியில் கட்டப்படுவது எதுவோ அது தேவனுடைய பார்வையிலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; அவர்கள் கட்டவிழ்ப்பது எதுவோ அது தேவனுடைய பார்வையிலும் கட்டவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால்

நமது ஆண்டவர் கூறுகிற, அப்போஸ்தலர் பேசுகிற மற்றும் போதிக்கிற அனைத்திற்கும் ஒரு அடிப்படை இருந்தது.

இயேசு தம்மைப் பற்றி தெளிவாக கூறாததற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது. அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களிடம் பேசும்போது “இன்னும் அநேகங்காரியங்களை நான் உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, அவைகளை நீங்கள் இப்பொழுது தாங்க மாட்டீர்கள்” என்று கூறினார். கனம், மகிமை, சாகாமையை பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக சபை அழைக்கப்பட்டதைப் பற்றி நமது ஆண்டவர் அப்போஸ்தலர்களுக்கு சொல்ல முயற்சித்திருந்தால், அது அவர்களுக்கு தாங்கக்கூடாத அளவு இருந்திருக்கும். ஜென்ம சபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை—ஆழ்ந்த காரியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளான். எனவே ஆழ்ந்த ஆவிக்குரிய காரியங்களை சொல்லாதுவிட்டது கர்த்தருக்கு நல்லதாயிருந்தது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட பிறகு புரிந்துகொண்டிருக்க முடியும். (யோவா. 16:12–14)

உலகிற்கு நம்பிக்கை

இயேசுவின் போதனை முழுவதும் நித்திய ஜீவனைப் பற்றியது ஆகும். ஆரம்பத்தில் மனுஷர்கள் அனுபவித்த நித்திய ஜீவனை புதுப்பிப்பதற்காக, தம்மை எல்லாரையும் மீட்கும் பொருளாக கொடுக்கும்படியாக இயேசு வந்திருந்தார். எல்லாரும் ஜீவனை சுதந்தரமாக பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று எங்கேயும் வேதம் கூறவில்லை. மாறாக, வேத வாக்கியங்கள் அதற்கு எதிராக கூறுகின்றன. “குமாரனை உடையவன் ஜீவனை உடையவன், தேவனுடைய குமாரன் இல்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன்.” “தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் ஜீவனை உடையவன், தேவனுடைய குமாரனிடத்தில் விசுவாசமில்லாதவன் ஜீவன் இல்லாதவன், அவனிடத்தில் தேவனுடைய உக்கிரமான கோபம் நிலைத்திருக்கும்.” நமது தலைப்பு வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வாக்குத்தத்தம் நமது ஆண்டவர் கொண்டுவந்த சத்தியத்தை விசேஷமாக குறிப்பிடுவதாக நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். “முதலாவது கர்த்தர் மூலமாய் அறிவிக்கப்பட்டு, பின்பு அவரிடத்தில் கேட்டவர்களாலே நமக்கு உறுதியாக்கப்பட்ட இரட்சிப்பு.” (எபி. 2:3) பாவம், மரணத்தி—ருந்து மானிட இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய திட்டத்தை இயேசு வந்தபோது வெளியரங்கமாக்கினார்.

முன்பாக வைத்து முயற்சிப்பான். எதிராளியானவன் தவறான ஒரு தீர்மானத்தை எடுக்க சொல்— நமது மனதை வஞ்சிப்பான். நம்முடைய மாம்சமும் இந்த காரியத்தைக் குறித்த தீர்மானத்துக்கு தக்கவாறு இயங்குகிறது. நமது சிந்தனையிலும் இருதயத்திலும் ஒரு தற்கால பாதுகாப்புக்கான இப்படிப்பட்ட யோசனையை மறுப்பதே பாதுகாப்பான செயல். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் தேவனுடைய உதவியையும், சகிப்பதற்கான பலத்தையும் தேவனிடம் கேட்பதுதான் நல்லது. மேலும் இந்த அவசர காலத்தில் அவரது வசனத்தில் இருந்து ஆலோசனை தேடுவதும்தான் நல்ல ஒரு செயல். நாம் அடிக்கடி பாடுகிற துதிப்பாட—ன் வரிகளை நாம் நினைவுப்படுத்துவோமாக.

“சோதனைக்கு இடங்கொடுக்காதே, ஏனெனில் அது பாவத்துக்கு இடங்கொடுக்கும்; ஒவ்வொரு வெற்றியும் உனக்கு உதவிடும் மற்றவைகளை ஜெயிப்பதற்கு. தைரியமாக முன்னோக்கி போரிடு, தவறான ஆசை குறையும்; எப்போதுமே இயேசுவை நோக்கிக்கொண்டிரு, அவர் உன்னை முழுவதும் தாங்குவார்.”

“மன்னியுங்கள், அப்பொழுது நீங்களும் மன்னிக்கப்படுவீர்கள்”

ஆகையால் சகோதரரே, பிரியமுள்ளவர்களாயும் ஒருவரையொருவர் தாங்குகிறவர்களாயும் இருங்கள். நமது சொந்த பலவீனங்களையும், குறைகளையும் நினைத்து, வார்த்தைகளிலும், கிரியைகளிலும் இயற்கையான சபாவங்களிலும், ஒருவொருக்கொருவர் பிரியமுள்ள கட்டுமானத்தை போட தேடுங்கள், வாழ்க்கையில் நாம் ஒவ்வொருவரும் கறையுள்ளவர்கள் என்பதை நினைவுகூறுவோமாக. நம்மை வருத்தப்படுத்துகிற சகோதரர்களில் அநேகர் தங்கள் முந்தைய வாழ்க்கையில் வழிவழியான சபாவங்களையும், சூழ்நிலைகளையும் உடையவர்களாயிருந்திருப்பார்கள். இவைகளை நாம் அறியாதவர்களாயிருக்கிறோம். அறிந்தோமானால் நாம் அவர்கள் மேல் மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்களாயிருப்போம். மற்றவர்களுக்கு எரிச்சலூட்டுகிற, சில பலவீனங்களும், பழக்கவழக்கங்களும் நம்மிடமும் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறியாதிருக்கிறோம் என்பதை நாம் நினைவு கூருவோமாக, மற்ற சகோதரரிடமிருக்கிற குறைகளையும், குற்றங்களையும் கண்டுபிடிப்பதைக் காட்டிலும் நம்மிடம் உள்ள குறைகளையும், குற்றங்களையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் கவனிக்க வேண்டும்.

“சகலவிதமான கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், கூக்குரலும், தூஷணமும், மற்ற எந்த துர்க்குணமும் உங்களைவிட்டு நீங்கக்கூடவது. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மன உருக்கமாயும்

இருந்து கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்.” (எபே. 4:31:32) “ஆகையால், நீங்கள் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட பரிசுத்தரும், பிரியருமாய் உருக்கமான இரக்கத்தையும், தயவையும் மனத்தாழ்மையையும், சாந்தத்தையும், நீடிய பொறுமையையும் தரித்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் தாங்கி, ஒருவர் பேரில் ஒருவருக்குக் குறைபாடு உண்டானால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்தது போல ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள். இவையெல்லாவற்றிலும், பூரண சற்குணத்தின் கட்டாகிய அன்பைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள். தேவ சமாதானம் உங்கள் இருதயங்களில் ஆளக்கூடவது, இதற்கென்றே நீங்கள் ஒரே சரீரமாக அழைக்கப்பட்டீர்கள்; நன்றியறிதலுள்ளவர்களாயுமிருங்கள். கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும், பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக.” (கொலோ. 3:12–16)

இப்படிப்பட்ட ஒரு போராட்டத்தில் தேவனுடைய பிள்ளை வெற்றி பெற்றிருந்தால், மேலும் உறுதியான முயற்சியினாலும், ஜெபத்தினாலும் தேவனுடைய கரம் அவனுக்கு விடுதலையை கொண்டு வந்திருக்குமேயானால், சோதனை வரும்முன் இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்போது அவன் ஒரு பலமான கிறிஸ்தவனாக இருக்கிறான். இடுக்கமான பாதையில் ஒரு நீண்ட அடியை எடுத்து வைத்திருக்கிறான், பலமாக தேவனை பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். மேலும் இது அவனை அடுத்த சோதனையில் வெற்றிக் கொள்ளச் செய்யும். ஆனால் ஒவ்வொரு தோல்வியும், தேவனுடைய பிள்ளையை பலவீனமுள்ளவனாகவும், பொல்லாத சேனைகள், எதிரியானவன், மற்றும் அவனது சொந்த மாமிசத்தால் வருகிற பலமான தாக்குதல்களை எதிர்க்க முடியாதவனாகவும் ஆக்குகின்றது.

கிறிஸ்துவின் சபை சம்பந்தமாக அன்பைக் குறித்துப் பேசும்போது, அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: நாம் கர்த்தரை பிரியப்படுத்தவேண்டும் என்றால் இந்த கிருபையில் நாம் அதிகமாக வளர வேண்டும். இந்த குணத்தை பெருமளவில் பெற்றிருக்கிறவர்கள் சீக்கிரமாக கோபமடையமாட்டார்கள், உடனே எதிர்க்கமாட்டார்கள், தங்களது உரிமைகளும், கௌரவமும் மீறப்படுமோ என்று பயந்து மிகவும் விழிப்பாய் இருக்கமாட்டார்கள். குறைவான அன்புள்ளவர்கள் சீக்கிரத்தில் கோபப்பட்டு தீங்கு செய்வார்கள், நமக்கு உதவுகிறவரை நோக்கிப்பார்த்து, சுயத்தை தாழ்த்தி அதை சிலுவையில் அறைகிற வேலையை சுறுசுறுப்பாக தொடருவோமாக. நமது கர்த்தர் பாராட்டுகிற அன்பு நீடிய பொறுமையாகும். ஆகையால் நீதியான பொறுப்புடன் கூடிய

கோபத்திற்கு இடமில்லை என்று இது பொருள்படாது, பெரிய அநீதியை பார்க்கும்போது ஒரு நீதியான கோப உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும். ஏன்? ஏனெனில் அநீதி தவறானது, அநீதி தெரிந்து, அறிந்து செய்யப்படும்போது தேவன் கோபம் கொள்கிறார். எனவே தேவனுடைய பிள்ளைகள் அநீதியின் மேல் இரக்கங்கொள்ளக்கூடாது.

அன்பு நீதியோடு இணைந்தது

நீதி என்கிற குணத்தை தேவனுடைய பிள்ளைகள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக வளர்க்காவிட்டால், நீதியை பாராட்டாத (மதிக்காத) ஒரு மனோபாவத்திற்கு போய்விடுவார்கள். ஆனால் நாம் எது சரி, எது தவறு என்று தீர்மானிக்கும்போது, நாம் இன்னும் மேலே சென்று அன்பு, இரக்கம் மற்றும் தயவு போன்ற குணங்களை ஜாக்கிரதையாக வளர்க்க வேண்டும். எதுவெல்லாம் நீதி, அன்பு என்று தான் மதிப்பீடு செய்வதுதான் சரி, மற்றவர்கள் மதிப்பீடு செய்வது முற்றிலும் தவறானது என்று யாரும் கூறுமுடியாது. அதுவும் பிரத்தியேகமாக மற்றவர்கள் என்பது நம்மைப்போன்று கிறிஸ்துவுக்குரிய குணலட்சணங்களை அபிவிருத்தி செய்ய நினைக்கிற ஒரு கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரனாகவோ, அல்லது சகோதரியாகவோ இருக்கும் பட்சத்தில் நம்முடைய கருத்துக்கள் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்காது. எனவே நமது கருத்துதான் சரியானது என்றும் மற்றவர்களது கருத்து தவறானது என்றும் அருதியிட்டிட்டுக் கூறமுடியாது. எனவே நமது கருத்து தவறானதாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. நீதி, அன்பு குறித்த போதனைகள் தனக்கு இனி தேவை இல்லை, தனது சகோதரனுக்குத்தான் தேவை என்று கூறுகிற அளவுக்கு கிறிஸ்துவின் பின்னடியார் எவரும் அந்த அளவுக்கு அபிவிருத்தி அடையவில்லை. சகோதரர்களுடனான நமது அனுபவத்தில், மற்றொரு சகோதரனிடத்தில் குற்றம் இருப்பதாகக் காணப்பட்டால், நாமே நமக்குள் இப்படியாகக் கூறுவோமாக: இங்கே ஒரு சகோதரர் என்னைக் காட்டிலும் அனுகூலம் அற்றவராக (தூரதிருஷ்டசா-யாக) இருக்கிறார். ஆவியின்படி அவர் என் சகோதரராக இருக்கிறார். அவர் தவறு செய்பவராக எனக்குக் காணப்படுகிறார், ஒரு வேளை அவர் தான் செய்வது தவறு என்று அறியாதிருப்பதினால், நான் அவர்மேல் பரிதாபப்படுகிறேன் அல்லது என்னுடைய கணிப்பு தவறானதாக இருக்கலாம். என்னுடைய கண்ணோட்டத்தில் இந்த விஷயத்தை அவர் பார்ப்பாரானால் அவர் வேறு விதமாக செய்திருக்கலாம். நான் அவரை நியாயநீதிக்கமாட்டேன். அதை சர்வ வல்ல தேவனிடம் விட்டுவிடுவேன். ஏனெனில் அவரே மிகச் சரியாக நியாயநீதி தீர்ப்பார், மேலும் இந்த அதிகாரம் அவருக்கே உரியது. (1கொரி. 4:5)

சகல மனிதரிடமும் அனுதாபம்

தேவன் பாவத்திற்கு அனுதாபம் காட்டுகிறவரல்ல; ஆனால் பாவிகளின் மேல் இரக்கங்காட்டுகிறவர். பாவிகளை இரட்சிப்பதற்காக தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனையே தந்திருக்கிறார். மனுக்குலத்தை உயர்த்துகிற வேலைக்காக அவர் ஓராயிரம் வருடத்தை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார். நாம் அநீதியை கவனிக்கிறோம், கவனிக்க வேண்டும். கண்டிப்பதோ அல்லது தண்டிப்பதோ நமது அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டதல்ல. நாம் “காலத்துக்கு முன்னே யாதொன்றைக் குறித்தும் தீர்ப்புச் சொல்லக்கூடாது.” நமது நீதி சம்மந்தப்பட்ட புலனை அதிர்ச்சி செய்கிற கிரியைகளை நாம் பார்க்கிறோம். நாம் நமக்குள்ளேயே சொல்-க்கொள்ள வேண்டியதாவது: இது குற்றமான ஒரு செயல் என்று நம்புகிறேன்; குற்றமிழைத்தவருடன் இதை தீர்த்து வைப்பது எனது வேலையல்ல. அந்த நபருக்கு அந்த குற்றத்தில் எந்த அளவிற்கு பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை தேவன் அறிவார்; நான் அறியேன். ஒரு அனுதாப நிலையில் இருந்துக்கொண்டு அவனை முடிந்தவரை கவனிப்பதுதான் எனது கடமை ஆகும். எனது சக்திக்கேற்றவாறு, எனக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் அவனை நல்வழிப்படுத்த உதவுவதுதான் எனது கடமையாகும். ஆனால் நான் இந்த விஷயத்தில் “சர்ப்பத்தைப் போல வினாவுள்ளவனாகவும், புறாவைப் போல கபடற்றவனாகவும்” இருக்க வேண்டும். அந்த நடத்தை தவறானதுதான், ஆனால் அந்த நபர் எந்த அளவுக்கு அதற்கு பொறுப்பு என்பதை என்னால் அறிய முடியாது.

எனவே வீழ்கையினால் அகில உலகமும் மிகவும் துன்பத்தில் இருக்கிறது என்பதை அன்பானது கவனித்துப் பார்க்கிறது. அன்பு சொல்கிறது: எல்லோரிடமும் அன்பாயிரு; சாந்தமாயிரு; தாங்குகிறவனாயிரு. நாம் பாவம், வேதனை, வியாதி, மரணம் உள்ள உலகில் இருக்கிறோம் என்பதை எப்பொழுதும் நினைவு கூறவேண்டும். இந்த கருத்தி-ருந்து பார்க்கும்போது, அன்பு சீக்கிரத்தில் சினமடையாது, மற்றவர்களை இரக்கத்துடனும் அனுதாபத்துடனும் பார்க்கிறது. எனவே “பிரியமானவர்களே கறை, திரை முதலானவைகள் ஒன்றும் இல்லாமல்” (எபே. 5:27) நாம் பிதாவிடம் ஒப்புக் கொடுக்கப்படும்படியாக அவருடைய கிருபையினால் பரிபூரணமும் முழுமையும் அடையும் வரை, நம்முடைய மகிமையுள்ள தலைவராகிய கிறிஸ்துவுக்குள் வளருவோமாக; ஆமென்.

R5608

The Life Promised to the Church சபைக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஜீவன்

“நித்திய ஜீவனை அளிப்பேன் என்பதே அவர் நமக்கு செய்த வாக்குத்தத்தம்.” 1யோவா. 2:25

கிறிஸ்தவர்களின் பொதுவான கருத்தில் இந்த வசனத்தைப் பார்க்கும்போது, அர்த்தம் இல்லாததுபோல் இருக்கும். ஏனெனில் பெரும்பாலான ஜனங்கள், மனுக்குலத்திற்கு பிறந்த அந்த கணத்தில் இருந்தே நித்திய ஜீவன் கொடுக்கப்பட்டு, அவர்கள் எப்பொழுதும் எங்கேயாவது வாழவேண்டும் என்று நம்புகிறார்கள். மோட்சத்திற்கு (பரலோகத்திற்கு) செல்ல தகுதியற்றவர்களானவர்கள் மரணத்திற்கு பிறகு நரகத்திற்கு நித்திய வேதனைக்கு செல்வார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் நித்திய ஜீவனை பெற்றிருக்கிறான் என்றும், அது அவனைவிட்டுப் பிரியாது என்றும், அவர்கள் அனுமானிப்பதினால்தான் இப்படிப்பட்ட தவறான முடிவுக்கு வருகிறார்கள். நாம் பிறக்கும்போதே ஒரு மரணமற்ற சபாவத்தோடு பிறக்கிறோம் என்றும், இப்படிப் பிறந்த எவரும் தொடர்ந்து எங்கேயாவது ஜீவிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஆனால் வேதம் இதற்கு மாறாக போதிக்கிறது. தேவன் ஜீவனைக் கொடுத்தாலன்றி யாரும் ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று வேத வசனங்கள் கூறுகின்றன. தேவன் மனிதனை சிருஷ்டித்தபோது, தேவன் நமது முதல் பெற்றோருக்கு பூரண ஜீவனையும் சரீரத்தையும் கொடுத்தார். அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால் அவர்கள் என்றென்றும் ஜீவனோடிருப்பார்கள் என்றும், ஆனால் அவர்கள் கீழ்ப்படியாமல் போனால், பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்றும் கூறினார். அவர்கள் கட்டளையை மீறினவுடனேயே தண்டனையாகிய மரணம் அமலுக்கு வந்தது. “நீங்கள் சாகவே சாவீர்கள்.” கீழ்ப்படியாமல் போனதால் தண்டனை அவர்கள் மேல் வந்தது.

தொள்ளாயிரத்து முப்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு, ஆதாம் மரித்தான். இந்த காலக்கட்டத்தில் தண்டனை படிப்படியாக அவன்மேல் வந்தது. கடைசியாக மூச்சை விடும்வரை அவன் அனுதினமும் மரித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதாமின் பிள்ளைகள் அவனது பரிபூரண ஜீவனை பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் பிறக்கும்முன்பே ஆதாம் பரிபூரணத்தை இழந்திருந்தான். எனவே பாவத்தினாலும் பாவச் செய-னாலும், உலகம் அவலட்சணமடைந்து ஒரு மரிக்கும் இனமாக ஆனது.

கிறிஸ்துவினாலன்றி ஜீவன் இல்லை

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவ ஏற்பாடு

இல்லாதிருந்தால், மனித குலத்திற்கு எதிர்கால ஜீவன் என்பதே இருந்திருக்காது என்று வேத வாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன. “தேவன் தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும் படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்தார்.” ஏதேனி-ருந்து நமது ஆதி பெற்றோரை வெளியே அனுப்பும் முன்பே முடிவாக ஒரு இரட்சகரைக் குறித்து வாக்குத்தத்தைக் கொடுத்தார். ஸ்திரீயின் வித்து சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும் என்றும் கூறினார். மரணமானது ஆதாம் முதல் மோசே வரைக்கும் ஆளுகை செய்தது. அப்படியிருந்தும், சாபம் ஒரு நாள் நீக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை மனுக்குலத்திற்கு இருந்தது. இந்த நம்பிக்கை சேத் குடும்பத்தின் மூலமாகவும், அதன் பிறகு நோவாவின் குடும்பத்தின் மூலமாகவும் பின்னர் ஆபிரகாம் மற்றும் அவனது சந்ததியாராகிய இஸ்ரவேலர்கள் மூலமாகவும் தொடர்ந்து வந்தது. இந்த நம்பிக்கை வெறும் ஒரு யோசனைதான். தேவனுடைய திட்டங்கள் குறித்த ஒரு தெளிவான வெளிப்பாடு இல்லை. உண்மைதான், சேத்தின் வம்சத்தில் வந்தவனும் ஆதாமுக்கு ஏழாம் தலைமுறையானவனுமான ஏனோக்கு, “இதோ, எல்லாருக்கும் நியாயத் தீர்ப்பு கொடுக்கிறதற்கு தமது பரிசுத்தவான்களோடே கர்த்தர் வருகிறார் என்று முன்னறிவித்தான்.” எனவே நீதி ஒருநாள் பூமியிலே நிலை நிறுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. “உன் சந்ததிக்குள் பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் கூட ஒரு தெளிவான, நித்திய ஜீவனைப் பற்றிய ஒரு நம்பிக்கையான செய்தியாக இல்லை, எனினும் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து உணர்த்தியது.

தேவனுடைய கட்டளைகளை கடைபிடிப்பதின் மூலம் நித்திய ஜீவனை பெற முடியவில்லை என்று இஸ்ரவேலர் கண்டபோது, ஒரு இரட்சகனை அவர்களிடம் அனுப்புவதாகவும், அவர் அவர்களது கல்லான இருதயத்தை எடுத்துப்போட்டு, ஒரு புது உடன்படிக்கையை அவர்களுடன் ஏற்படுத்துவார் என்றும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணினார். நியாயப் பிராமானத்துக்கு கீழான அவர்களது அனுபவம், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் வல்லமையி-ருந்து அவர்களை விடுவிக் க எதனாலும் இயலாது என்பதை போதித்தது. மேசியா அவர்களது மீட்பராக இருப்பார். (ரோம. 11:26)

ஓடிப்போனார்கள்; எதிரிகள் என்று நினைத்து ஒருவருக்கு விரோதமாய் ஒருவர் போரிட்டுக் கொண்டனர். கிதியோனும் அவனது முந்நூறு வீரர்களும் அவர்களை பின்தொடர்ந்தார்கள். மற்ற 9,700 பேரும் இவர்களோடே சேர்ந்து சண்டையிட்டார்கள். வெற்றி அபாரமாக இருந்தது. கர்த்தரே மீட்பராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார், கிதியோனும் அவனது வீரர்களும் கனப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

இன்றைக்கான சில பாடங்கள்

பழைய ஏற்பாட்டு காரியங்களை குறிப்பிட்டு அப். பவுல், “முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகள் எல்லாம் நமக்கு போதனையாக எழுதியிருக்கிறது” என்று கூறுகிறார். அந்த காலத்துக்குரிய சில பாடங்களைக் கொடுத்ததோடு, கடந்த கால அனுபவங்களைக் கொண்டு, கர்த்தர் ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலருக்கு சில பாடங்களைக் கொடுக்கிறார். கிதியோனின் அழைப்பு சவிசேஷ யுக அழைப்பை குறிக்கிறது.

உலகில் அநேகர் செய்தியைக் கேட்டு, கிறிஸ்துவின் போர் வீரராக விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னதாக, இயேசுவின் சத்தம் அவர்களை அழைத்து, அமர்ந்திருந்து, கணக்குப் பார்க்கச் சொல்கிறது; கலப்பையின்மேல் தன் கையை வைத்து, கர்த்தரின் ஊழியக்காரனான பிறகு பின்னிட்டு பார்ப்பது சரியல்ல என்று சொல்லுகிறது.

சத்துருவானவனின் பார்வை, மரண பயம் (எபி : 2:15) அவர்களை ஆண்டவரோடு நடக்க முடியாமல் பண்ணுகிறது. ஏனெனில் அது நீண்ட தூரமாக இருக்கிறது. அவர்கள் கனத்தையும், மகிமையையும் நினைத்து, அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். பெருங்கஷ்டத்தினாலும், பொறுமையினாலும் தான் அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை கவனிக்க தவறிவிடுகிறார்கள். பயந்து திரும்பி சென்ற கோழைகள், உண்மையான அர்ப்பணிப்பை செய்யாதவர்கள். அவர்கள் அர்ப்பணிப்பு செய்யாதிருந்தால் நலமாயிருக்கும். பெரும் வெற்றியில் அவர்கள் பங்கு பெறமாட்டார்கள், வெற்றிமாலை அவர்களுடையதாக இராது. ஜீவ கிரீடம் அவர்களுக்கு கிடைக்காது.

இரண்டாவதாக வருகிற சோதனை, கீழ்ப்படிதலும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருத்தலும் ஆகும். கர்த்தரின் ஜனங்களில் ஒரு வகுப்பினர் உண்மையுள்ள நாய்களைப்போல, எஜமானருடைய சத்தத்துக்கு கீழ்ப்படிந்து அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற ஜாக்கிரதையாக இருப்பவர்கள். கர்த்தரின் ஜனங்களில் இன்னொரு வகுப்பினர், எஜமானருடைய சத்தத்துக்கு அவ்வளவு

கீழ்ப்படியாமல், அவருடைய ஊழியத்தில் மிகவும் அஜாக்கிரதையாக இருப்பார்கள். இவர்கள் எஜமானனுக்கு மிகவும் குறைவாகவே பயனுள்ளவர்களாய் இருப்பார்கள்.

உலகத்தாரை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பவர்கள், எண்ணிக்கையில் மிகவும் குறைவாக இருப்பார்கள். ஆண்டவர் தெரிந்துகொண்டவர்களில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருப்பவர்களுக்கு ஊழியம் செய்ய அதிக சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள்தான் பானையை உடைப்பவர்களாக – இந்த பூமிக்குரிய வாழ்க்கையை ஆண்டவருடைய ஊழியத்துக்கு அர்ப்பணிப்பவர்களாக இருப்பார்கள். அதனிமித்தம் சத்திய வெளிச்சம் பிரகாசிக்கும். சத்தியம் ஜெயம் பெறும். வைராக்கியம் உள்ள இவர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளாக எக்காளத்தை ஊதுவதில் மிகவும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கப் பண்ணுவதால், ஆசீர்வாதமான சந்தர்ப்பத்தை பெறுகிறார்கள். அவர்களது வைராக்கியம் விசேஷித்த சந்தர்ப்பங்களையும், சலுகைகளையும் பெறும்படி செய்கிறது.

கர்த்தருடைய வெற்றி அவருடைய உண்மையான ஆவிக்குரிய கிதியோனாலும் அவருடைய சிறு மந்தையாலும் அடையப்பெறும். “பலத்தினாலும் அல்ல, பராக்கிரமத்தினாலும் அல்ல, என்னுடைய ஆவியினாலே ஆகும்” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். கர்த்தருடைய ஆவி, உடைக்கப்பட்ட பானையி—ருந்து பிரகாசிக்கும் தீவட்டியினால் குறிக்கப்படுகிறது, கிதியோனின் சேனைகளின் உடைக்கப்பட்ட பானை, கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் எப்படி தங்களது மாமச்சீ சரீரங்களை தேவனுடைய ஊழியத்தில் அவருக்கு பரிசுத்தமும், பிரியமுமான ஜீவ ப—யாக ஒப்புக்கொடுக்கிறார்கள் என்பதை குறிக்கிறது, பாவ சேனைகளுக்கு எதிராக நல்ல போராட்டத்தை போராடி தங்களது வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கப் பண்ணுகிறார்கள்.

ஆவிக்குரிய கிதியோனின் பெரும் வெற்றி எட்டப்படும் வேளையை நாம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த சமயத்தில் பாவ சேனைகளும், தீமையின் பலமும், ஒன்றின் மேல் ஒன்று விழுந்து அழியும். ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கான தற்போதைய போர் இதற்கு ஆரம்பமாக இருக்கிறது, முடிவாக அல்ல. வேதப் பிரகாரம், அராஜகத்தின் தற்கா—க ஆளுகை அதன் உச்சக்கட்டமாக இருக்கும். அது உலகத்தை மேசியாவின் மகிமையான நீதியின் ஆளுகைக்கு தயார் செய்யும்.

R5604

The First Armageddon Battle முதலாம் அர்மகெதோன் யுத்தம்

“நியாயாதிபதிகள் 4:4–24; 5:1–22”

சிசெராவும் பாராக்கும் – தெபேராளும், யாகேலும் – பின்னால் கூறப்பட்டவர்கள் கொலைகாரர்களா? – எப்படி “நட்சத்திரங்கள் தங்கள் அயனங்களி—ருந்து சிசெராவோட யுத்தம் பண்ணின?”

“நீதிமான்கள் கூப்பிடும்போது கர்த்தர் கேட்டு, அவர்களை அவர்களுடைய எல்லா உபத்திரவங்களுக்கும் நீங்கலாக்கிவிடுகிறார்.” (சங். 34:17)

நிஜமான மகா அர்மகெதோன் யுத்தம் மிக அருகில் இருக்கிறது, அதாவது தற்கால உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்துவரும் என்று நாம் இதி—ருந்து குறிப்பிடுகிறோம். இன்றைய பாடம் மெகிதோ பள்ளத்தாக்கில் நடந்த யுத்தங்களில் முதலாவதைக் குறித்ததாகும். அதில் குறிப்பிடப்படுகிற அநேக சங்காரங்கள். “உலகமுண்டானது முதல் இதுவரைக்கும் சம்பவித்திராததும், இனிமேலும் சம்பவியாததுமான மிகுந்த உபத்திரவக் காலத்தை” குறித்த தெய்வீக முன்னறிவிப்பை அடிப்படையாக கொண்டதாகும். இந்த உபத்திரவம் மேசியாவின் மகிமையான ஆயிர வருட அரசாட்சிக்கு வழியை ஆயத்தப்படுத்தும். (1கொரி. 15: 24–26; வெளி. 20:6)

இஸ்ரவேலர்கள் விக்கிரக ஆராதனையின் நிமித்தம், தேவன் அவர்களோடு செய்த உடன்படிக்கையின் பிரகாரம், அவர்களது எதிரிகள் அவர்களை துரத்தி முறியடிக்கப்படும்படியாக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். மகா சங்கடத்தை அடைய பெற்றிருந்தனர், அவர்களது சத்துருக்கள் பலமுள்ளவர்களாகவும், கொடியவர்களாகவும் இருந்தனர். கானானிய சேனாதிபதியாகிய சிசெராவடக்கு பாலஸ்தீனாவிலுள்ள இஸ்ரவேலர்களை வருடக்கணக்காக அடிமைப்படுத்தியிருந்து தெற்கு பகுதியையும் வெற்றிக்கொள்ளும்படியாக பெரும்படை பலத்துடன் ஸ்பாண்டிட்டுருந்தான். அவனது படைபலம் தொள்ளாயிரம் இருப்பு ரதங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவன் மெகிதோ பள்ளத்தாக்கின் தெற்கு பகுதியை அடைந்தபோது, பத்தாயிரம் வீரர்கள் அடங்கிய ஒரு படையோடு, பாராக் என்கிற இஸ்ரவேல் தலைவன் ஒருவன் தெற்கு நோக்கி முன்னேறுகிறான் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. தெய்வீக வழிநடத்துத—ன் கீழ், பாராக் தாபோர் மலையில் தனது படைத்தளத்தை அமைத்திருந்தான். இதே மலையில்தான் நமது ஆண்டவரின் நாளில், ஒரு மறுபக்காட்சி மூலமாக தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு வரப்போகிற மேசியாவின் ராஜ்யத்தை காண்பித்தார். எனவே எதிர்காலத்தைக் குறித்த இன்னொரு முக்கிய அம்சத்தின் சித்திரத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். தற்கால ஸ்தாபனங்களை கவிழ்த்துப் போடுகிற அர்மகெதோனின் அழிவையும், மிக அருகில்

இருக்கிற இராஜ்யத்தையும், இணைந்த காட்சியை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்.

கலங்கடிக்கப்பட்ட ஒரு படை

சேனாதிபதியாகிய சிசெரா, குறைவான ஆயுதங்களுடன் இருக்கும் இஸ்ரவேலர்களை இகழ்ந்து, கீசோன் ஆற்றின் இரு பக்கங்களிலும் தனது படையுடன் தாபோர் மலையை நோக்கி முன்னேறினான். கானானிய படைகளுக்கு எதிராக முன்னேறும்படி சேனாதிபதி பாராக்குக்கு தேவனுடைய கட்டளை மறுபடியும் வந்தது, நம்முடைய பாடத்தில் விவரிக்கப்பட்டபடி சங்காரம் மிகப்பெரிதாயிருந்தது. சிசெராவின் படை கலங்கடிக்கப்பட்டதால், அது சிதறுண்டு போனது. பெருங்காற்றும், காற்றுடன் கூடிய மழையும் பெருகியது. தாழ்வான பள்ளத்தாக்கில் சகதி உண்டானதால் சிசெராவின் ரதங்கள் பயனற்றுப் போனது. தப்பித்துக்கொள்ள ஓடின அவனது வீரர்கள் இஸ்ரவேலரின் பட்டயக் கருக்கினால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்தார்கள். ஆயிரக்கணக்கான வீரர்கள் ஆற்றின் வெள்ளத்தினால் கடலுக்கு அடித்துச் செல்லப்பட்டார்கள். இஸ்ரவேலருக்கு ஆதரவாக தேவனுடைய இந்த தலையீடுதான் “நட்சத்திரங்கள் தங்கள் அயனங்களி—ருந்து சிசெராவோட யுத்தம் பண்ணினதாக” தீர்க்கதரிசன பாஷையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதே போல, சமீபத்திருக்கிற மகா அர்மகெதோன் யுத்தத்தில் மனித சக்தி வியாபித்திருக்காமல், குழப்பமுண்டாக்கும் சேனைகள் தற்கால முறைமைகளை முற்றிலுமாக உடைத்தெறியும். ஏனெனில், “அவனவன் பட்டயம் அவனவன் சகோதரனுக்கு விரோதமாக இருக்கும்.” (எசே. 38:21; சக. 8:10; 14:13) காற்றுடன் கூடிய மழையாகிய சத்தியமும், பெரும் வெள்ளமாகிய, அறிவுப் பெரும் மனித அழிவை ஏற்படுத்தும். இதை தேவன் உலக ஆசீர்வாதமாக மாற்றிப் போடுவார்.

விசுவாசமுள்ள ஒரு ஸ்திரீயின் வல்லமை

கர்த்தர் தமது வேலையில், நல்ல குணாதிசயத்திற்கும், சவிசேஷ ஊழியத்திற்கும் சாதாரணமாக மனிதர்களை பயன்படுத்துவதையே விரும்புகிறார். ஆனால் கடமையி—ருந்து வழுவகிற ஆண்களினிமித்தம் உயர்ந்த குணமுள்ள

ஸ்திரீகளை பொது ஊழியத்தில் தேவன் ஈடுபடுத்துவதாக வேதம் நமக்கு படம் பிடித்து காட்டுகிறது. தெபோரான் இங்கே குறிப்பிடத்தகுந்த உயர்ந்த குணமுடையவளாக காணப்படுகிறாள். தேவ கட்டளையை அசட்டை செய்ததால் எப்படி தம்முடைய ஜனங்கள் தோல்வியை தழுவினார்கள் என்பதை தெபோரான் உணர்ந்திருந்தாள். இது கானான் தேசம் முழுவதும் பரவியிருந்ததையும், ஜனங்களை சரியான வழியில் வழிநடத்த – தேவனிடம் திருப்ப–என்ன தேவை என்பதையும் அவள் உணர்ந்திருந்தாள். இவர்களை வெற்றிக் கொள்ளாதிருந்த கானானியர்கள் இவர்களை வெற்றிக் கொண்டார்கள்.

இந்த வெற்றி தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டது. பிற ஜனங்களிடமிருந்து தனித்து வாழவேண்டும் என்ற தேவ கட்டளையை இஸ்ரவேலர்கள் அசட்டை செய்தபோது, இது ஆரம்ப நிலையி – ருந்தது. ஆனால் அவர்கள் கானானியருடன் கலப்பு திருமணம் செய்ய ஆரம்பித்திருந்தார்கள். இதனிமித்தம் புற ஜாதி பெண்கள் தங்கள் கணவன்மார்களையும், குழந்தைகளையும் புறஜாதி தேவர்களை வணங்கும்படி தவறான வழியில் இழுத்துச் சென்றார்கள். வெளியரங்கமாக விக்கிரக ஆராதனைக்கு சென்றிராத பெரும்பாலான இஸ்ரவேலர்கள், உண்மையான தேவனையும், அவரைப் பற்றிய அறிவையும் இழந்திருந்தார்கள்.

இந்த நாட்களிலும் கூட இதே நிலைமைதான் இந்த நாட்டிலும் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. கடந்தகால மிகப் பயங்கரமான மத கோட்பாடுகளில் இருந்து மனம்மாறிய அநேக கிறிஸ்தவ ஜனங்கள், கோட்பாடுகளும், வேதாகமமும் ஒரே போதனையையே போதிக்கின்றன என்ற நம்பிக்கையில், வேதாகமத்தை விட்டு விலகியிருக்கிறார்கள். மதத்தில் உள்ள வெறுப்பையும், ஆலயத்தின் வெறுமையான ஆசனங்களையும் பற்றிய விளக்கம் இதுதான். ஜனங்களுக்கு என்ன தேவை என்றால், அன்பின் மெய்யான தேவனையும், வேதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள அவருடைய உண்மையான திட்டத்தையும் பற்றிய சரியான செய்திகள்தான்.

இஸ்ரவேலர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட காலத்தில், கோத்திரத் தலைவர்கள் கூட தேச பக்தியிலும் தேவனிடத்தில் உள்ள விசுவாசத்திலும் குறைவுபட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ஒவ்வொரு கோத்திரமும் தனித்தனி நாடாகவும், அவர்களுக்குள் ஒரு இணைப்பும் இல்லாதிருந்தது. தெய்வீக ஐக்கியமும், உண்மையான மதமும் தளர்வடைந்திருந்தது. இப்படிப்பட்ட காலத்தில்தான் இஸ்ரவேலருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக தெபோரான் என்ற ஒரு ஸ்திரீயை தேவன் தெரிந்துகொண்டார்.

தேவனிடத்திலும் அவரது ஊழியத்திலும் அவள் தன்னை மிகவும் அர்ப்பணித்திருந்ததால், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நிலைமையை மிகவும் உன்னிப்பாக அறிந்திருந்தாள். அவள் தனது குடியிருப்பை வடக்கு பகுதியி – ருந்து எப்பிராயீம் மலைத் தேசத்தின் நடுப்பகுதிக்கு மாற்றியிருந்தாள். அங்கிருந்து அவள் வெவ்வேறு கோத்திரத் தலைவர்களுக்கும் உற்சாகம், மற்றும் எழுச்சியூட்டும் வார்த்தைகளை அனுப்பினாள். அவள் மதிக்கப்பெற்றாள். அவளது ஆலோசனை பாராட்டப்பட்டன. அவளது ஆலோசனையை தேடி வந்தார்கள். அதாவது அவள் இஸ்ரவேலரை நியாயம் விசாரித்தாள், கண்டித்தாள், வழிநடத்தினாள் மற்றும் உதவி புரிந்தாள்.

இருதயத்தை முற்றிலுமாக அர்ப்பணிப்பது அவசியம்

தெபோரான் ஒரு தீர்க்கதரிசினியாக கூறப்பட்டிருக்கிறாள். தேவன் விசேஷித்த செய்திகளை கொடுக்கிற ஒரு வழியாக இருந்தார். தேவனுக்காகவும், அவருடைய ஜனங்களுக்காகவும் தன்னை மனமுவந்து அர்ப்பணித்த ஊழியக்காரியாக அவள் இருந்ததால், நிச்சயமாக தேவன் அவளை பயன்படுத்தினார். தேவனுடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் எப்படிப்பட்ட ஒரு பாடம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுக்காகவும், அவருடையவர்களுக்காகவும் காரியங்களை செய்து முடிக்கவும், அவருடைய ஊழியத்திற்கு பயன்படுத்தப்படுவதற்கும் இருதயத்தின் முழு அர்ப்பணம் அவசியமாக இருக்கிறது.

சிசெராவின் படை தொள்ளாயிரம் ரதங்களுடன் மெகிதோவுக்கு தெற்கு நோக்கி முன்னேறிய தகுந்த நேரத்தில் அவருடைய நப்த – கோத்திரத்தின் தலைவனாகிய பாராக்குக்கு செய்தியை அனுப்பினாள். தேவனுடைய ஜனங்களை விடுவிப்பதற்கும் பத்தாயிரம் வீரர்களோடு யுத்தத்திற்கு செல்வதற்கும் இதுதான் சரியான நேரம் என்று உறுதிபடக் கூறினாள். இவள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால், பாராக் மறுத்திருப்பான். அவனோடு செல்ல அவள் ஒத்துக்கொண்டதால், இந்தக் காரியத்தின் கனம் அவளுக்கு பிரிந்து சென்றது. அவனது தைரியமின்மையால், அவன் தனது ஆசீர்வாதத்தை இழந்திருப்பான்; எனவே இஸ்ரவே – ன் படை, சேனாதிபதி பாராக்கின் தலைமையில் தாபோர் மலைக்கு முன்னேறினாலும், ஒரு ஸ்திரீதான் தேவனுடைய வாயாக, பிரதிநிதியாக இருந்து, யுத்த காரியங்களை இயக்கி இஸ்ரவேலுக்கு மிகப்பெரிய வெற்றியை கொண்டுவந்தாள்.

22,000 பேர் திரும்பி போய்விட்டார்கள். ஆரோத் என்ற பெயர் கொண்ட நீரூற்று கோழை என்று அர்த்தமுடையது. 22,000 பேர் பயந்து வீட்டுக்கு சென்றதால் இந்த பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

கிதியோனின் சிறிய படை 10,000 பேர் ஆக சுருங்கிப்போனதால், கிதியோனின் விசுவாசம் நிச்சயமாக சோதிக்கப்பட்டது! ஆனால் தேவன் அவனிடம், ஜனங்கள் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார். அவர்களை தண்ணீரண்டைக்கு இறங்கிப் போகப்பண்ணி தண்ணீர் குடிக்கச் செய்து, அவர்களைப் பிரிக்கும்படி கூறினார். தண்ணீரை ஒரு நாய் நக்கும் பிரகாரமாக தன் நாவினால் நக்குகிறவர்களையும் குடிக்கிறதற்கு முழுங்கால் ஊன்றி குனிகிறவர்களையும் தனியே பிரிக்கச் சொன்னார். தங்கள் கையால் அள்ளி, தங்கள் வாய்க்கெடுத்து நக்கிக்கொண்டவர்களின் இலக்கம் முந்நூறு பேர். இவர்கள்தான் ஜெயம் கொள்வதற்கு தகுதியானவர்கள் என்று தேவன் அறிவித்தார். எனினும் மீதியுள்ள 9,700 பேர் எதிரிகளை பிற்பாடு பின்தொடர்வதில் சேர்ந்து கொள்வார்கள்.

தண்ணீரை கையில் அள்ளி தங்கள் வாய்க்கெடுத்து நக்கிக் குடிக்கும் பழக்கம் பாலஸ்தீனர், மேய்ப்பர்கள் முத – யவர்களிடம் இன்னமும் காணப்படுகிறது. இந்த பழக்கம் எச்சரிக்கையாக இருப்பதையும், கீழ்ப்படிதலையும் குறிப்பிடுகிறது. ஒரு காளையானது தனது முழு கவனத்தையும் செலுத்தி தண்ணீருக்குள் வாயை வைத்து உறிஞ்சுகிறது. தனது எஜமானது கட்டளையையும் கவனியாது, அடித்தாலும் பொருட்படுத்தாது, குடிக்கிறதிலேயே கவனமாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு நாய், அதற்கு மாறாக, தண்ணீரை நக்கிக் குடிக்கும். மேலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருந்து எல்லாப்பக்கமும், பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும். கீழ்ப்படிதலுடன் தன் கடமையை செய்வதற்கும், தண்ணீரைவிட்டு செல்வதற்கும் தயாராயிருக்கும்.

இங்கே தண்ணீர், வேதம் மற்ற இடத்தில் குறிப்பிடுவது போல, சத்தியத்தையும், கிதியோனின் படையில் உள்ள இரண்டு பிரிவினரும் சத்தியத்தை நேசிக்கிற, மதிக்கிற இரண்டு வகுப்பினரையும் குறிக்கிறது. இரண்டு வகுப்பினரும் சத்தியமாகிய தண்ணீரைப் பருகினார். ஆனால் ஒரு வகுப்பினர் அவர்களுடைய திருப்திக்கேற்றவாறு குடிக்கின்றனர். ஆனால் மற்ற வகுப்பினர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக சுற்றிலும் கவனித்துக்கொண்டு, தேவைக்கேற்ப குடிக்கின்றனர். இவர்கள் எஜமானனின் எச்சரிக்கையை அசட்டை பண்ணாமலும், எல்லா நேரத்திலும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலுக்கு தங்கள் கண்களையும், காதுகளையும் முழுவதுமாக திறந்து வைத்துக்கொண்டும் இருக்கின்றனர். பின்னாலே

சொல்லப்பட்ட புத்தியுள்ள வகுப்பினர் கிதியோனின் கூட இருந்த முந்நூறு பேரைக் குறிக்கிறது. கிதியோன் நமது இரட்சிப்பின் அதிபதியாகிய இயேசுவைக் குறிக்கிறார்.

அர்மகெதோனில் வெற்றி

தற்காலத்தில் படைகள் விழித்திருந்து எச்சரிக்கையாய் இருப்பதுபோல் பழங்காலத்தில் இருந்ததில்லை. கிதியோனும், அவனது நம்பிக்கையான வீரர்களும் அந்த இரவின் இருளில் மீதியானியரின் கூடாரங்களுக்குள்ளே ஊடுருவிச் செல்ல முடிந்தது, அங்கே ஒருவன் சுடப்பட்ட ஒரு வாற்கோதுமை அப்பம் மீதியானியரின் பாளையத்திற்கு உருண்டு வந்து கூடாரத்தை கவிழ்த்தும் போட்டது என்று தன்னுடைய தோழனிடம் தான் கண்ட கனவைக்குறித்து கூறினான். அப்பொழுது மற்றவன், அது கிதியோனின் பட்டயமேயல்லாமல் வேறல்ல என்று அதன் அர்த்தத்தை கூறினான். இந்த நிகழ்வு மீதியானியர்களின் பயத்தையும், திகிலையும் காண்பித்தது. கிதியோன் மிகவும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தான். தேவன் அனுமதித்த இந்த சிறிய நிகழ்வு மூலம் அவனது விசுவாசம் பலப்பட்டது.

நடுஜாமத்தின் துவக்கத்தில், மீதியானியர் ஜாமக்காரரை மாற்றிவைத்த பின்பே கிதியோன் அவர்களை தாக்குகிற நேரமாக குறிக்கப்பட்டு இருந்தது. யுத்தம் செய்யும் முறைமை விசித்திரமானதாக இருந்தது. மீதியானியரின் அருகில் குறிப்பிட்ட இடைவெளியில் கிதியோனின் முந்நூறு வீரர்கள் மூன்று பிரிவாக பிரிக்கப்பட்டு நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர். சாதாரண ஆயுதங்களாகிய வாள், கவசம் முத – யவைகளைத் தவிர, கிதியோனும் அவனது முந்நூறு வீரர்களும் வேறு புது ஆயுதங்களையும் வைத்திருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் இடது கையில் பாணையையும் அந்த பானைக்குள் தீவட்டியையும், வலது கையில் எக்காளத்தையும் வைத்திருந்தனர். கிதியோன் எப்படிச் செய்கிறானோ அப்படியே அவர்களும் செய்யவேண்டும் என்று கட்டளை பெற்றிருந்தனர். அதாவது அவர்களது பாணையை உடைத்து தீவட்டிகளைத் தங்கள் இடது கையிலும், ஊதும் எக்காளத்தை தங்களது வலது கையிலும் பிடித்துக் கொண்டு “யேகோவாவுடைய பட்டயம் கிதியோனுடைய பட்டயம்” என்று சத்தமிட்டு பாளையத்தைச் சுற்றிலும் அவரவர் தங்கள் நிலைகளிலேயே நின்றார்கள்.

மீதியானியர்கள் தூக்கத்தைவிட்டு எழுந்து, எரிகிற தீவட்டிகளைக் கண்டு, பாளை உடைகிற சத்தத்தை ஆயுதங்களின் சத்தமாகவும், கத்துகிற சத்தத்தையும் எக்காளத்தின் சத்தத்தையும் கேட்டு, பெரும் சேனைகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம் என்று நினைத்து, திகைத்து, சிதறிக் கூக்குர – ட்டு

வல்லமையுள்ள வேறே தேவர்களை தேட ஜனங்கள் தயாராயிருந்தார்கள். இந்த சயமத்தில் கிதியோனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவுக்கு, இசைவாக மீதியானியர்கள் கூடினார்கள். கிதியோன் பற்பல கோத்திரத்தாருக்கு செய்தி அனுப்பியதின் பலனாக முப்பதினாயிரம் வீரர்கள் அவன் பின்னே தாக்குதலை முறியடிக்க வந்தார்கள்.

ஆனால் இந்த சமயத்தில் கிதியோன் தான் செய்வது தேவ சித்தந்தான் என்பதற்கான அடையாளத்தை தேடினான். ஒரு சோதனை என்னவென்றால் ஒரு மயிருள்ள தோலை களத்தின் மீது போடும்போது பனி தோல் மாத்திரம் பெய்து, பூமியெல்லாம் காய்ந்திருக்க வேண்டும். தேவன் அவ்விதமே செய்தார். கிதியோன் தோலைக் கசக்கி அதி-ருந்த பனி நீரை ஒரு கிண்ணம் நிறையப் பிழிந்தான். ஆனால் இது போதுமானதாக இல்லை. மயிருள்ள தோல் பனி நீரை கவர்ந்துக்கொள்ள என்ன ஒரு விசேஷம் இருந்தது என்று யார் சொல்லக்கூடும்? கிதியோன் அந்த சோதனையை தலைகீழாக்கி, தோல் மாத்திரம் காய்ந்திருக்கவும், பூமியெங்கும் நனைந்திருக்கவும் கேட்டான், தேவன் அதையும் அப்படியே செய்தார்.

R5606

Gideon's Brave Three Hundred கிதியோனின் தைரியமுள்ள முந்நூறு வீரர்கள்

நியாயாதிபதிகள் 7:1–8, 16–23

ஒரு சிறிய படை மிகப்பெரியது— “மகிமை உமக்கே உண்டாயிருப்பதாக”—பயமுள்ளவர்கள் வீட்டுக்கு போகக்கடவர்கள் — பயமுள்ளவர்களின் நீரூற்று — இன்னும் படை பெரியது— நக்கிக் குடித்தவர்கள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள்—“நான் செய்வதைப் பார்த்து, அப்படியே நீங்களும் செய்யுங்கள்”—பாளை, தீவட்டி, எக்காளம்—யேகோவாவும் கிதியோனும்—வெற்றி—இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு உவமை—அதன் பொருள்.

“பலத்தினாலும் அல்ல, பராக்கிரமத்தினாலும் அல்ல, என்னுடைய ஆவியினாலே ஆகும் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.” (சக. 4:6)

இன்றைய பாடம் பெர்சிய சேனைகளை தீரமுள்ள முந்நூறு வீரர்கள் வெற்றி கொண்டதை நினைவுபடுத்துகிறது. ஆனால் இந்த யுத்தம் மானிட தைரியத்தை சார்ந்திராமல், தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை சார்ந்திருந்தது. கடந்த பாடம், பல்வேறு இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுக்கு தூதர்களை அனுப்பி, தேவனுடைய வெற்றிக்குரிய வாக்குத்தத்தத்தின் மூலம் கிதியோனை உற்சாகப்படுத்தியதை பற்றியது. இன்றைய பாடம் ஆரோத் நீரூற்றின் அருகே கில்போவா மலையின் அடிவாரத்தில் கிதியோனுடன் இருந்த 32,000 பேர் கொண்ட படையின் பலனை காண்பிக்கிறது. ஆரோத் நீரூற்று என்பது யோர்தான் நதியில் கிழக்குப்பக்கமாக நீரை வடிய விடுகிற ஒரு சிறிய ஏரி. அந்த ஏரியின் தூரமான பக்கத்தில் 1,35,000 மீதியானியர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் கொஞ்ச

தேவன் இப்படிப்பட்ட அடையாளத்தை கிதியோனுக்கு செய்து காண்பித்ததால், நாமும்கூட இந்த காலத்தில் தேவனை சோதிக்கலாம் என்று நினைக்கக்கூடாது. நமக்கு எல்லா வகையிலும் அதிக அனுகூலமானவைகள் உண்டு. நமக்கு பின்னே கிதியோன் இன்னும் மற்றவர்களது அனுபவம் ஆயிரவருட காலமாக இருக்கிறது. அதோடுகூட மனுக்குலத்திற்கும் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கும் தேவன் கொடுத்த கிருபைகளைப் பற்றிய பதிவு புதிய ஏற்பாட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. “அதிசயமான ஜீவ வசனங்கள்” நமக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தின் மேல் விசுவாசம் வைத்திருப்பதின் பலனாக நாம் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிபிக்கப்பட்டு பரலோக பிதாவினிடத்தில் தொடர்பை பெற்றிருக்கிறோம். நம்முடையது ஒரு வித்தியாசமான காரியம். முன்னமேயே நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடத்தின்படி தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறவர்களாகவும் நமது காலத்திற்குரிய அடையாளங்களை கண்டு நடக்கிறவர்களாகவும், இருக்கும்படியாகவும் தேவன் விரும்புகிறார்.

யுத்தம் நியாயமானதா? - யாகேல்

சேனாபதி சிசெராவின் ரதங்கள் சேற்றில் சிக்கிக்கொண்டன, அவனது படை தோல்விகண்டது. அவன் கால்நடையாக மற்றவர்களுடன் ஓடினான். அவனது சேனையெல்லாம் பட்டயக்கருக்கினால் விழுந்தது. உபசரணையுள்ள ஒரு கூடாரத்திற்கு வந்து தன்னை ஒளித்துக்கொண்டு, தூங்கிவிட்டான். அவனை உபசரித்தவன் ஒரு கூரான ஆணியை எடுத்து அவனது நெற்றியில் சுத்தியால் அடித்து இறக்கினான். இது உபசாரத்திற்கு எதிர்மாறான செயல் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். ஒரு பெண்ணின் கூடாரத்திற்குள் நுழைகிற ஒரு மனிதன் மரணத்திற்கு பாத்திரன் என்று பாலஸ்தீனாவில் அரேபியர்களிடம் இன்றும் உள்ள ஒரு பழக்கம் என்பதை சுட்டிக்காட்டி இது சரியான செயல் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். எனினும் யாகேல் என்பவள் ஒரு கிறிஸ்தவள் அல்ல என்பதையும், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிபிக்கப்பட்டவள் அல்ல என்பதையும், கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் பயின்றவள் அல்ல என்பதையும், நாம் நினைவுகூருவோமாக. எனவே அவளைப் பற்றி என்ன கூறினாலும், அன்பின் பிரமாணமாகிய கிறிஸ்துவின் ஆவியின் பிரமாணத்திற்கு கீழ் இருக்கிற கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய எதுவும் அவளைக் கட்டுப்படுத்தாது.

தேவனோடு உண்மைக் கிறிஸ்தவர்கள் கொண்டுள்ள உறவுக்கு இணையாக எந்த யூதனும் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை நாம் நினைவு கூருவோமாக. புது சிருஷ்டிகளாகிய நம்முடைய பலவீனங்கள் மற்றும் ஆசைகளுக்கு எதிராக நம்முடைய போராட்டத்திற்கு, மாம்சீக இஸ்ரவேலர்களின் போர்கள் நிழலாக இருக்கிறது. சிசெரா மற்றும் அவனது வீரர்களின் மரணம், அவர்களை நரகத்திற்கு கொண்டு போகவில்லை என்பதையும், “அவர்கள் பிதாக்களோடு நித்திரை அடைந்தார்கள்,” “அவர்கள் பிதாக்களோடு

R5605

Gideon - The man of Courage கிதியோன் – தைரியசா—யான ஒரு மனுஷன்

நியாயாதிபதிகள் 6:11–40

ஒரு நியாயமான மனுஷன் – பலமான குணாதிசயம் உடையவன் – மிகத்தாழ்மையும், சுய நம்பிக்கையுமுடையவன்— நிரூபணத்திற்கு பிறகு விசுவாசம் – உபசரணை பரிசு—க்கப்பட்டது— தேவனுக்காக துணிந்து செயலாற்றுவதல்—விசுவாச வளர்ச்சி புது நிரூபணத்தைத் தேடுகிறது.

“ நீர் தெரிந்துகொண்டு சேர்த்துக்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான் ” சங். 65:4

தேவன் தம்முடைய வேலைக்காக தெரிந்துகொண்டவர்களில் ஞானிகளோ, வல்லவர்களோ, ஐசுவரியவான்களோ, பலமுள்ளவர்களோ அநேகரில்லை என்று வேத

சேர்க்கப்பட்டார்கள்” என்பதற்கு அது வெறும் வழிப்பாதையாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவு கூருவோமாக, அவர்கள் விழித்தெழும் காலம் வரும்வரை அவர்கள் ஒன்றும் அறியாதிருக்கிறார்கள். சாத்தானின் ராஜ்யத்தையும், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையையும் கவிழ்த்துப்போட்டு இந்த உலகத்தை சுதந்தரித்துக்கொண்டு தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்ததற்கு பிறகு இருக்கும்படி இந்த விழித்தெழும் காலத்தை தேவன் குறித்திருக்கிறார்.

கல்வாரியில் இயேசு நிறைவேற்றிய இரட்சிப்பின் வேலையின் பலனாக மற்ற மனுக்குலத்தைப் போல சிசெராவும் அவனது படை வீரர்களும் புறப்பட்டு வருவார்கள். தேவ கிருபை அவர்கள் மேல் விளங்கும்பொருட்டு அவர்கள் புறப்பட்டு வருவார்கள். பூமிக்குரிய பரதீசில் மாம்சீக பூரணத்தில் நித்திய ஜீவனுக்குள் நுழையத்தக்கதாக அவர்களை தயார்படுத்தும்படி, ராஜ்யத்தின் பிரமாணங்களுக்கு கீழ்ப்படியத்தக்கதாக அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படும். இதை நாம் உணர்ந்து கொண்டால், நாம் கொள்ளை நோயினாலோ, வியாதியினாலோ, அல்லது யுத்தத்தினாலோ சாகிறோமா என்பது பெரிய காரியமாக இருக்காது. கிறிஸ்துவை அறிந்து, அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, பரிசுத்த ஆவியினால், புது சிருஷ்டிகளாக ஜெநிபிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே இந்த காலத்தில் சோதனை இருக்கிறது. மற்ற மனுக்குலம் அனைத்திற்கும் சோதனை வருங்காலத்தில் இருக்கும். ஏனெனில் நித்திய ஜீவனுக்குரியவர்களா அல்லது இரண்டாம் மரணத்திற்குரியவர்களா என்று சோதிப்பதற்கு அறிவு அவசியமாக இருக்கிறது.

“ ஓர் ஆயிரம் வருடங்கள்! பூமிக்கு வரும் மகிமை!

நீண்ட நாட்களாக முன் சொல்லப்பட்ட

சந்தோஷமான நாள் இதுவே;

சீயோனுடைய மகிமையான பிரகாசமான காலை இதுவே, பழங்காலத்தில் தீர்க்கதரிசிகள் இதை முன்னறிந்தார்கள்.”

வசனங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன. அவர்கள் உகந்தவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதாலல்ல. ஆனால் அவர்களது ஞானம், ஐசுவரியம், பலம், தைரியம் ஆகியவை அவர்களை மிகவும் சுய

நம்பிக்கை உடையவர்களாக்கி, போதுமான அளவுக்கு தேவனிடத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதாலேயே ஆகும். மேலும் அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு தாழ்மை உடையவர்களாகவும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்காக சந்தோஷப்படுகிறவர்களாகவும் இருக்கமாட்டார்கள். ஒரு துணிச்சலுள்ள கிதியோன் என்ற ஒரு இளம் இஸ்ரவேலனிடம் தேவனுடைய தூதன் ஒரு செய்தியுடன் அனுப்ப்டான். “பராக்கிரமசா—யே கர்த்தர் உன்னோட இருக்கிறார்” என்ற வாழ்த்துதலைக் கூறினான். கிதியோன் மிகவும் நியாயமாக கூறிய பதிலாவது: “கர்த்தர் எங்களோட இருந்தால், இவையெல்லாம் எங்களுக்கு நேரிடுவானேன்? எங்கள் பிதாக்கள் எங்களுக்கு விவரித்துச் சொன்ன அவருடைய அற்புதங்கள் எங்கே?”

கானான் தேசம் செழிப்பான தேசம் என்று அறிந்து, மீதியானியர்களும், கிழக்கத்திய மற்ற நாடோடி ஜனங்களும் அடிக்கடி எழும்பிவந்து நிலத்தின் விளைச்சல்களை அபகரித்து செல்வார்கள். இப்படிப்பட்ட காலகட்டத்தில்தான் கிதியோன், மீதியானியர் கோதுமையை பறித்துச்சென்று விடுவார்கள் என்று பயந்து ஆலைக்கு சமீபமாய் போரடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தூதன் அங்கே கிதியோனோடு வேத சாஸ்திரத்தைக் குறித்து விவாதிக்க வரவில்லை; அவனது ஜனங்களை விடுவிப்பதில் அவனை தேவனுடைய ஒரு தூதனாக ஆக்குவதற்கும் ஊக்கமளிப்பதற்கும் ஆகும். மனாசே கோத்திரத்தில் தனது குடும்பம் மிகவும் எளியது என்றும், தன் தகப்பன் வீட்டில் தான் எல்லாரிலும் சிறியவன் என்றும் கூறி எதிர்ப்பு தெரிவிப்பதி—ருந்து அவனது தாழ்மை வெளிப்படுகிறது. நிச்சயமாக தெரிந்துக்கொள்ளுவதில் தவறு நடந்திருக்கிறது, மிகவும் தகுதியான மனுஷன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கவேண்டும்! அதற்கு தேவதூதன் கூறுகிறதாவது: “நான் உன்னோட கூட இருப்பேன்; ஒரு மனுஷனை முறியடிப்பதுபோல நீ மீதியானியரை முறியடிப்பாய்.”

தேவன் இஸ்ரவேலையும் அவர்களுக்குரிய வைகளையும் காப்பேன் என்று வாக்குத்தத்தம் செய்ததை நாம் நினைவுகூரும்போது, இந்த பாதுகாப்பு அவர்கள் தேவனிடம் விசுவாசமாயும், உண்மையாயும் தொடர்ந்து இருப்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது என்பதையும் நாம் நினைவு கூரவேண்டும். அதே உடன்படிக்கையில், அவர்கள் தேவனைவிட்டு விலகி விக்கிரக வணக்கத்துக்கு சென்றால், பலவித சாபங்களை உங்கள் மேலே வரவிடுவேன் என்று கூறியதையும் நாம் நினைவு

கூரவேண்டும். அந்த சாபங்கள் அவர்களது விளைச்சலை அவர்களது சத்துருக்கள் அறுத்துகொண்டு போவார்கள் முதலானவை... எனவே தேவன் இஸ்ரவேலர்கள் மேல் ஏன் துன்பத்தை அனுமதித்தார் என்ற கிதியோனின் கேள்விக்கு பதில் என்ன என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். தேவன் தம்முடைய உடன்படிக்கையில் உண்மையாக இல்லாம—ல்லை, ஆனால் இஸ்ரவேலர்கள்தான் உண்மையாய் இருக்கவில்லை.

இந்த துரோகத்திற்கு உரிய ரூபகாரம் இந்த பாடத்திலும் அதன் சமய சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிகிறது. பாகால் மற்றும் அஸ்தரோத்தின் தோப்புகளுக்கு கிதியோனின் தகப்பன்தான் பொறுப்பானவனாக இருந்தான். அதன் சிலைகள் அவனது வீட்டருகே, அவனது இடத்திலே இருந்தது. தோப்பு என்பது சிலைக்கு அருகே அதை கணப்படுத்துவதற்காக வைக்கப்பட்ட பெரிய தூண்கள். இவைகள் எல்லாம் கிதியோனின் ஜனங்களால் பராமரிக்கப்பட்டன, அவனது தகப்பன்தான் அவர்களுக்குத் தலைவன். இதுதான் இஸ்ரவேலர்கள் கைவிடப்பட்டதற்கும் மீதியானியர்கள் அவர்களை அடிமைப்படுத்தியதற்கும் காரணம்.

வந்திருக்கிறது யார் என்பது நிச்சயமாக கிதியோனுக்கு தெரியாதிருந்தாலும், உரையாட—ல் இருந்த விஷயம் அவர் மதிப்பிற்குரிய விருந்தாளி என அறிவறுத்தியது. அவன் விருந்தாளிக்காக ஒரு விருந்தை தயார்செய்துகொண்டு வந்தான். அதை சாப்பிடுவதற்கு பதிலாக அந்த தூதன் அந்த இறைச்சியையும் அப்பத்தையும் கற்பாறையின் மேல் வைத்து, அதின்மேல் ஆணத்தை ஊற்றச்சொல்—, அதை தன் கையிலுள்ள கோ—னால் தொட்டான், அப்பொழுது அக்கினி கற்பாறையி—ருந்து எழும்பி, இறைச்சியையும் புளிப்பில்லாத அப்பங்களையும் பட்சித்தது, அது ஒரு ப—யாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இப்படியாக ஒரு அற்புதம் நிகழ்ந்து, வந்திருந்தவர் கர்த்தருடைய தூதன் என்று மெய்ப்பித்து காட்டப்பட்டது. உடனே கர்த்தருடைய தூதன் கிதியோனின் கண்களுக்கு மறைந்து போனார். ஏனெனில் அவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேலை முடிந்துவிட்டது.

தூதர்களின் ஊழியம்

நமது மாம்ச கண்களுக்கு தெரியாத ஆவிக்குரிய ஜீவிகளால் நாம் சூழப்பட்டிருக்கிறோம் என்கிற உண்மை இதன் மூலம் விளங்குகிறது. பழங்காலத்தில் தேவன் இந்த தூதர்கள் மூலமாய் மனுக்குலத்திற்கு செய்திகளை அனுப்பினார் என்பதும் வெளியரங்கமாகிறது. இது குறித்து நாம் வேதத்தில் வாசிக்கிறதாவது: “கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழப்

பாளயமிறங்கி அவர்களை விடுவிக்கிறார்.” “இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கப் போகிறவர்களினிமித்தமாக ஊழியம் செய்யும்படிக்கு அவர்களெல்லாரும் அனுப்பப்படும் பணிவிடை ஆவிகளாயிருக்கிறார்களல்லவா?” எப்பொழுதும் போல் இப்பொழுதுகூட தூதர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளுடன் இருக்கிறார்கள். அதுவும் பெந்தெகொஸ்தே நாளாக்குப் பிறகு முன்பிருந்ததைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இப்போது தேவனுடைய ஆவியினால் ஹெநிக்கப்பட்டவர்களாக அவர்களுடைய பிதாவின் கண்களில் விசேஷித்த விதமாக விலையேறப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். சங். 34:7; எபி. 1:14

நம்முடைய ஆண்டவராகிய இயேசு தம்முடைய சீட்களைக் குறித்து, “அவர்களுக்குரிய தேவதூதர்கள் பரலோகத்தில் என் பரம பிதாவின் சமூகத்தை எப்பொழுதும் தரிசிக்கிறார்கள்” என்று கூறுகிறார். அர்ப்பணம் செய்துகொண்ட கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர்களுக்குரிய காரியங்களை கவனித்துக் கொள்வதும், அவர்களுக்கு பிரயோஜனம் இல்லாதவைகளி—ருந்து அவர்களை விடுவிப்பதும் தூதர்களின் வேலைகளின் ஒரு பகுதியாய் இருக்கிறது. இது “தேவனிடத்தில் அன்பு காட்டுகிறவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறது” என்பதற்கு இசைவாக இருக்கிறது. ஆனால் இது மாம்சீக நன்மைகளுக்காக அல்ல, புது சிருஷ்டியின் நன்மைக்காக அதைக் குறித்த அக்கறையினால் நடக்கிறது. இந்த தூதர்கள் சவிசேஷ யுகம் முழுவதும், வல்லமையுள்ளவர்களாக, காணக்கூடாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவருடைய வீட்டின் குமாரர்கள் தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். 2 கொரி. 5:6

கிதியோனின் மகா தைரியம் வெளிப்பட்டது

தூதன் வந்த அந்த நாளின் இரவிலே தேவன் கிதியோனிடம் விக் கிரகங்களையும், பாகா—ன் ப— பீடத்தையும் தகர்த்து, அருகேயுள்ள தோப்பையும், வெட்டிப்போடச் சொன்னார். மேலும் யேகோவா தேவனுக்கு ஒரு ப—பீடத்தைக்கட்டி, அதிலே அவனது தகப்பனின் ஒரு காளையை ப—யிட்டு, தோப்பை வெட்டிய அந்த கட்டை விறகுகளின்மேல் சர்வாங்க தகன ப—யிடச் சொன்னார். அவன் தன் தகப்பனும், சகோதரர்களும், ஊரர்களும் எதிர்ப்பார்கள் என்று பயந்ததினால் இரவிலே இந்த வேலையை செய்து முடித்தான். இந்த வேலையைச் செய்ய தேவன் கிதியோனை அழைத்தார் என்பதை நாம் அறிந்தபோது அவன் எப்படிப்பட்ட தைரியசா— என்று தெரிகிறது.

உண்மையிலேயே நமது ஊழியம் தெய்வீக அதிகாரத்தால் ஏற்பட்டது என்ற திட நம்பிக்கையே, ஒரு சக்தியாக ஒவ்வொரு புருஷன் அல்லது ஸ்திரீயின் உள்ளத்தில் இருக்கிறது என்று நாம் கூறலாம். இந்த காலத்தில் இது குறைவுபட்டிருக்கிறது. தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசமும் இது தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊழியம் என்று உணர்வதும் குறைவுபட்டிருக்கிறது. “தேவ பக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்து, அதன் பெலனை மறுத—த்து,” போதித்தல், ஜெபித்தல், நல்ல முயற்சிகள் ஆகியவை (வழக்கப்படியான) சடங்காச்சாரமான செயலாகத்தான் இருக்கும். இப்படிப்பட்டவர்களை விட்டு விலகும்படி பரிசுத்த பவுல் நமக்கு அறிவுரை கூறுகிறார். தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களாக ஆகவும், அவருடைய வார்த்தைகளை அறிந்துகொள்ளவும் நாம் விரும்புகிறோம். சர்வாயுத்தத்தை தரித்து “ஒருவன் ஆயிரம் பேரை தூரத்தலாம்.”

ஹார்வர்டு (Harvard) பல்கலைக்கழகத்தில் தன் படிப்பை தொடர்ந்த ஒரு இளம் எபிரேயன் கூறியதாவது: எனக்கு சங்கீதத்தில் திறமை இருக்கிறது. நான் அதை படிக்கிறேன். ஆனாலும் என் வாழ்க்கைக்கு தகுதியான நல்ல ஒரு இலக்கை தெரிந்துக்கொண்டு அதற்கான எனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணிக்க விரும்புகிறேன். “சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் பன்னிரண்டு வயது முதல் இருபது வயது வரையுள்ள இளைஞர்களிடையே இப்படிப்பட்ட ஒரு மனோபாவம்தான் இருக்கிறது. தேவ கிருபையில் தனது வாழ்க்கையை தேவனுக்கும், மனுக்குலத்திற்கு ஊழியம்” செய்வதற்கு அர்ப்பணிக்கிற இளைஞர்கள் சந்தோஷமானவர்கள்! கிதியோன் இப்படிப்பட்ட ஒரு வகையைச் சேர்ந்தவன், இது இந்த பாடத்தில் வெளியரங்கமாகிறது. அவனுக்கு தைரியமும், விசுவாசமும் இருந்தது. அவனுக்கு தேவையானது, தேவனைப் பற்றிய அறிவும், அவருடைய நாமத்தில் அவரது சித்தத்தை நிறைவேற்ற உத்தரவு கொடுக்கப்படவும் வேண்டும்.

என்ன நடந்தது என்பதை கண்டுபிடித்து அந்த ஊரார் கிதியோனின் தகப்பனிடம், அவனை கொலை செய்வதற்கு ஒப்படைக்கும்படி கேட்டார்கள். அப்பொழுது அவனது தகப்பன், “நீங்களா பாகாலுக்காக வழக்காடுவீர்கள்? தன் ப—பீடத்தைத் தகர்த்ததினிமித்தம் பாகால் அவனோட வழக்காட்டும்” என்று கூறினான். பாகால் தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ள முடியாவிட்டால், இஸ்ரவேலை எப்படிக்காக்கும் என்று ஞானமாய் கேட்டான். அவனது பதில் மிகவும் சக்தி வாய்ந்ததாய் இருந்தது. தங்களை விடுவிக்க